

VILIM RIBIĆ, IKONA SINDIKALNOG POKRETA, NE MIRUJE NI U MIROVINI:

PLENKOVIĆ LAKO METE OPORBU, ALI NEMA DIMENZIJU DRŽAVNIKA

VILIM
RIBIĆ: U
MIROVINI RADIM
NA POLA RADNOG
VREMENA
LUCIJA OČKO
/CROPIX

➔ Plenković je sjajan politički taktičar, on je odličan u tome kako dobro promovirati stranački interes i osigurati vlast i kao takav stabilizirao je HDZ, a time i Hrvatsku. On tu zna pomesti oporbu jer zna amortizirati protivnike i isključiti, poželjne pridobiti... Ali on nema državničku dimenziju pa da stane pred svoje ljude i kaže: 'Mi moramo žrtvovati stranačke interese u interesu države.' On sve radi u interesu stranke

Marijana
Cvrtila

slobodnadalmacija.hr

Nema dvojbi da bi ga mnogi najradije vidjeli u mirovini, ondje gdje je početkom prošle godine i službeno otišao nakon što je ušao u 67. godinu života te nakon 33 godine žestokog sindikalnog djelovanja.

Vilim Ribić, što god o njemu mislili, ikona je sindikalnog pokreta u Hrvata: kao mladi znanstvenik bio je začetnik slobodnog i demokratskog sindikalizma u zemlji. Osnovao je Sindikat znanošti početkom 1990. godine, naspram tadašnjeg režima,

a kakve god funkcije u njemu obnašao (predsjednik, predsjednik Velikog vijeća u sedam mandata, glavni tajnik) te kasnije i predsjednik sindikalne središnjice Matice hrvatskih sindikata, percipiran je kao sindikalni lider koji se sa svakom vlasti žestoko obračunavao u namjeri da očuva prava i dignitet struke i ljudi koje zastupa.

Malo je bilo vjerojatno očekivati da će ga mirovina pasivizirati, pa je tako odmah nakon službenog penzioniranja aktivirao mogućnost da u Sindikatu ostane zaposlen na pola radnog vremena. Iako se od tada uglavnom držao dalje od kamera, ovih dana javnost ga je ponovno imala prilike vidjeti na razgovorima sindikata

U razgovoru s našom novinarkom

LUCIJA OČKO/CROPIX

i vladajućih oko nove Uredbe o koeficijentima za javne i državne službe. O tim i drugim životnim planovima ovaj ekonomist po struci, koji je u svome radnom vijeku prošao stepenice od portira, novinara, mladog znanstvenika do borbenog sindikalista, govori za naše novine. **Najprije moram pitati kako je u mirovini? Što se promijenilo nakon što više nimate nikakvu drugu funkciju u Sindikatu, osim savjetodavne?**

- Formalno radim na pola radnog vremena, ali de facto sam angažiran otprilike puno radno vrijeme. Dok sam bio na funkcijama, radio sam 60 do 70 sati tjedno, tako da se sada osjećam kao da sam na godišnjem odmoru. Ali, da ne bi bilo zabune,

plaćen sam za pola radnog vremena!

I 65 je previše!

Prije pet godina, 2019. godine, uz pomoć više od 700.000 potpisa građana za mogući referendum sindikati su spriječili Vladinu namjeru da podigne dobnu granicu za odlazak u mirovinu na 67 godina. U vašem slučaju se pokazalo kako "67 ipak nije previše"? - Tko može, neka radi, tko ne može, on treba prestati raditi kada dođe vrijeme za mirovinu. Niti je koristan društvu, niti sebi. To je bila sindikalna filozofija od početka. Moje je mišljenje da je i ovih 65 godina previše za ljude koji ne žele ili ne mogu nastaviti raditi. Moderna tehnologija omogućuje skraćivanje radnog staža, a ne produljenje.

U sustavu znanosti i visokog obrazovanja bili smo protiv toga da se nakon završene 65. godine života automatski produljuju ugovori na teret države radi mladih ljudi koji trebaju ući u sustav. Htjeli smo da od starijih ostanu samo najbolji, oni koji mogu sami pronaći projekte i financirati se iz njih.

Što je bio vaš motiv da ostanete u Sindikatu nakon mirovine, pa taman i na pola radnog vremena?

- Sindikalni rad nije posao, nego poziv. Ne možete odrezati pola mozga i zaboraviti sve što ste radili cijeli život. Takav posao vam uđe u DNK, postaje dio vaše prirode. Dok god ljudi u Sindikatu misle da sam od koristi, spreman sam surađivati.

Ipak, nismo vas često vidali u proteklih godinu dana do najnovijih razgovora oko koeficijenta i uredbe koju je Vlada predložila za 244.000 zaposlenih u državnim i javnim službama.

- Savjetnik sam, ne odgovaram više za artikulaciju ili promidžbu naših interesa. Bilo bi loše za organizaciju da ja sada kada sam u mirovini budem prvi čovjek koji o sindikalnim stvarima govori. Našli smo glavnog tajnika koji to radi odlično (Matija Krofelin op.a.). Sada sam se pojavio u javnosti jer smo procijenili da je potrebno poslati poruku da i ja stojim iza svih Matijinih postupaka i odluka, jer smo čuli neke spekulacije kao da se Ribić ne slaže kako radi aktualno vodstvo pa ga zato nigdje nema.

Da, ali je nekako percepcija javnosti, a vjerujem i unutar sindikata, da vi unosite određeni autoritet u razgovore s vladajućima. Da vas, koliko god im 'dizali živac', ipak respektiraju, što može usmjeriti tijek pregovora i ishode o pravima vaših članova.

- Može biti da neki to tako doživljavaju. Ali sigurno je i da bi mnogi bili sretni da me nema. Već su počeli sa spletkarenjima i eliminiranjem iz nekih tijela, koja doduše i ne zavrđuju moju prisutnost. Na što konkretno mislite?

- Sve se više uspostavlja stranačka kontrola nad raznim institucijama. Toliko je primjera koji nas plaše puzajuće orbanizacije Hrvatske, a sve upakirano u slijepu privrženost Europskoj uniji. Izgovorena kritička riječ, pa i kada je najdobronamjernija, ozbiljna je smetnja, pa i rizik u svim institucijama.

A VRIME JE...

Ne stignem se oženiti, a Hajduk će biti prvak

U biografiji Vilima Ribića davno je zapisan njegov plan kako 'sa 60 godina planira povratak u znanost kao znanstveni novak, a onda će se kao svaki znanstveni novak napokon i oženiti'. Znamo da se u znanost nije vratio, a...? - Nisam ni jedno ni drugo! Ali živim sa ženom u našoj kući, još uvijek smo zajedno. Paradoksalno, dogovorili smo da ćemo formalizirati našu zajednicu, međutim, nikako da to stignemo. Uvijek se nešto ispriječi. Nemamo nikakvih problema, dobro se slažemo. I sada smo sretni u toj kući. Imamo dvije mačke, ženke. Predivne. To je posebna priča! - otkriva dio svoje umirovljeničke svakodnevice Vili Ribić.

Vidio sam to i u Gospodarsko-socijalnom vijeću (GSV). To ide do te mjere da drugi članovi GSV-a odušute na sjednima čak i onda kada se iznose ili stezanja remena. Međutim, bila je financijska kriza i EU je gurao takvu politiku za sve zemlje. SDP je bio pretjerano revan u tome, ali uspoređivati se danas, kada je EU potpuno promijenio politiku, s onim vremenom je nepristojno. To je u osnovi plitka laž, koju posebno promovira ministar rada Marin Piletić, a koji se usudi kadrovirati po GSV-u.

U mirovini uspijeva pročitati neke njemu bitne knjige, trenutno čita židovskog filozofa i povjesničara Yuvala Hararija "Sapiens" na engleskom jeziku. Za davne hobije, šah i harmoniku, vremena (i suigrača) nema, ali prati - nogomet. - Uopće ne pratim drugi sport osim nogometa. Gledao sam malo rukomet, ali moja je ljubav nogomet. Mislim da je to jedini pravi sport (smijeh!), najteži. Treba istrčati najmanje 90 minuta! - komentira sindikalac Ribić. Na upit za prognoze ima li Hajduk šanse napokon postati državnim prvakom, kratko će reći: 'Pa, mogao bi. Mislim da ima realne šanse.'

U vrijeme SDP-a ja sam bio državni neprijatelj broj 1 jer sam se suprotstavljao, i kao makroekonomist i kao sindikalist, politici takozvane štednje ili stezanja remena. Međutim, bila je financijska kriza i EU je gurao takvu politiku za sve zemlje. SDP je bio pretjerano revan u tome, ali uspoređivati se danas, kada je EU potpuno promijenio politiku, s onim vremenom je nepristojno. To je u osnovi plitka laž, koju posebno promovira ministar rada Marin Piletić, a koji se usudi kadrovirati po GSV-u.

LUCIJA OČKO/PROPIX

SVE ZBOG STRESA

Od posla do dijabetesa

Ne znam koliko ljudi zna, ali već duže vrijeme bolujete od dijabetesa. Kada ste oboljeli i kako se nosite s tom bolesti? - Bilo je to negdje oko 2000. Tada sam jako puno radio i jako se nervirao. Dijabetes mi je pomogao da se malo udaljim, da shvatim da ne smijem toliko izgarati. Meni se tada dogodilo 'burn out'. Izgarao sam za posao, spavao u uredu, radio bih do dva sata u noći pa se budio u šest ujutro i nastavio raditi opet cijeli dan do kasno

navečer. A onda sam i jako puno jeo. Ne živite normalno, ne vodite brigu, jedete ogromne količine hrane. I pio sam dosta, a nikad se napio nisam. Vodu nisam uopće pio, ali zato i po pola litre vina na dan. Doktorica mi je rekla: 'Pa vi ste alkoholičar.' A nikada se napio nisam. Uglavnom, sad je to iza mene. Bolest je pod kontrolom, bodem se svaki dan, ali vodim brigu o tome. Trudim se, ali to je ozbiljna, podmukla bolest - kaže Ribić.

Što to govori? Da GSV ne funkcionira?

- To je tijelo koje je izgubilo svrhu. To nije mjesto gdje se rješavaju problemi. Na njemu se donose zaključci koji se ne provode. Ja o tome nisam šutio, već sam grmio i kao takav sam očito jako smetao. GSV je tek pozornica za promociju jedne loše politike koja ne opravdava obilje financijskih sredstava kojima ne upravlja na korist cijelog društva, što pokazuje i ovaj prijedlog koeficijenta i Zakona o plaćama.

Plenković se nekim sindikatima smije, s pravom

Kritični ste prema svojim sindikalnim kolegama?

- Naravno. I što je najgore, neki do sada neovisni i snažni sindikati sami se nude. Potpuno su izgubili orijentaciju i sindikalni identitet. Ako se netko sam nudi, Plenković bi bio blesav to ne iskoristiti. Ja izbjegavam svađu sa sindikatima, ali sada se događa da neki sindikati umjesto teškog sindikalnog rada izabiru lakši put, misle da će "umiljato janje dvije majke sisati". Mislim, da premijer na to dodvoravanje umire od smijeha. A tko ne bi.

Za sindikate je trenutno jedno od najvažnijih pitanja uređiti sustav koeficijenta zaposlenih u državnim i javnim službama. Iako bi, prema Vladi, prema predloženju, na primjer sveučilišnom profesoru plaća trebala rasti za deset posto, nezadovoljstvo uredbom u sustavu je ogromno. Vašim je članovima neprihvatljivo da profesor na fakultetu ima istu plaću kao glasnogovornik u državnoj službi.

- To je samo jedna od devijacija. Kada se počelo raditi na tome dokumentu, odmah sam upozoravao: a) državna uprava nije sposobna napraviti taj posao; b) vrijeme je prekratko za izradu novog prijedloga, osobito s takvom državnom upravom; c) Vlada od toga neće imati koristi, već štete. Plenkoviću sam poslao pismo gdje sam ga upozorio na to jer smo na tu temu nešto kratko razgovarali na jednom susretu u Bruxellesu (Ribić je hrvatski član Europskoga gospodarsko-socijalnog odbora op.a.).

U pismu sam objasnio da je ljudima važan, ako ne i važniji, odnos između plaća od samog rasta plaća. Plenković je mislio da je dovoljno da se ljudima dignu plaće, da se podijeli taj novac koji kao "mana s neba" pada iz Europske unije, pa će svi biti sretni pred izbore.

Vi tvrdite suprotno, a smeta vam i što se prije donošenja Uredbe o koeficijentima nije donijela Uredba o vrednovanju radnih mjesta.

- To je diletantizam, ali i najcrnji populizam. Sada imate dvostruke tenzije, s jedne strane ljudi su nezadovoljni kako je pozicioniran redovni profesor u odnosu na primarijusa, asistent na fakultetu u odnosu na socijalnog radnika, redovni profesor u trajnom zvanju u odnosu na čelna radna mjesta u drugim sustavima itd. Istovremeno, unutar sustava znanosti i visokog obrazovanja nezadovoljni su lektori kako su pozicionirani u odnosu na predavače i tako dalje.

To je rašomon, kaotično sta-

nje da ne može biti gore. Ništa dobro ne može za Vladu ispasti, to je kardinalno pogrešna politička procjena.

Nekako se uvijek znanstvenu zajednicu i visoko školstvo percipira kao resore koji nisu tako kritična masa koja će odgovoriti dugotrajnijim štrajkovima ili prosvjedima - Sveučilišnih profesora je oko 2000 i baš zato ne bi trebao biti problem pravednije i dugotrajnije riješiti pitanje plaća. Nisu ljudi glupi. Neće novac iz EU-a vječno stizati. Već se sada opet zagovara politika "stezanja remena" na razini EU-a. S ovakvim prijedlozima koeficijenta naši ljudi znaju da će im u budućnosti realne plaće samo padati, a oni u odnosu na druge ostati zapečaćeni u lošoj poziciji. Sindikat to neće mirno otprijeti. To znači da smo spremni na sve, štrajkove, prosvjede. Pripremamo ljude.

Još se niste umorili od prosvjeda i štrajkova?

- Ja jesam (smijeh!), ali Matija i drugi novi ljudi nisu! Nisam primijetila da vam fali energije.

- A dobro, imam još energije, znanja i iskustva koju bih rado poklonio svojoj zemlji. Zato mi je toliko ružno kada idu ironične sugestije iz redova vlasti kako bih se sada u mirovini trebao odmarati. Znao zašto je to strašno? Zato što smo još ja i Sever (Krešimir Sever, predsjednik Nezavisnih hrvatskih sindikata op.a.) ostali nositelji kompetentne sindikalne kritike na socijalno-ekonomskim pitanjima. Mi smo ljudi koji možemo uspješno artikulirati kritičnu riječ.

Nikada zlonamjerno, politički, nego uvijek u interesu ljudi koje predstavljamo i države u kojoj živimo. Kako su svi političari paranoični, njihov svijet je sužen na njih i na one koji rade protiv njih. Za njih ne postoji dobronamjerna kritika.

Sve je u periskopu stranačkih sukoba, a tako je malo toga što pronalazim u viziji državnih i nacionalnih interesa. Vladajuća politika i njezini nositelji nisu u stanju okupiti, ujediniti i mobilizirati sve građane i sve institucije te tu našu malu naciju objediniti na zajedničkim ciljevima. Obrnuto, potiču se politički sukobi u vrijeme kada naciji prijete dugoročna katastrofa zbog iseljavanja.

Plenković nije državnik

Kako se Vladi onda isplati pred izbore donositi nešto što joj ne ide na ruku i zbog čega, osim što već štrajkuju suci, sada isto najavljuju liječnici, uskoro i znanstvenici i sveučilišni profesori?

- Ako se to HDZ-u i neće vratiti kao bumerang, sigurno ništa neće profitirati od te promjene sustava plaća, a državi su napravili štetu s ovakvim potezom.

Zato kažem da je to stranački motivirano. Plenković je sjajan politički taktičar, on je odličan u tome kako dobro promovirati stranački interes i osigurati vlast i kao takav stabilizirao je HDZ, a time i Hrvatsku. On tu zna pomesti oporbujer zna amortizirati protivnike i isključiti, požel-

Moj je uzor, paradoksalno, Warren Buffet, jako zanimljiv tip koji živi u istoj kući od 1959. godine, vozi sam svoj auto i nikad nije imao vozača, iako je trenutno po bogatstvu treći ili četvrti čovjek na svijetu, a bio je jedno vrijeme i prvi... Ovako je rekao: 'Ako si u rupi, a želiš izaći iz rupe, onda nemoj dalje kopati'

O IZBORIMA, POLITICI, SINDIKATIMA,...nastavak
sa str. 5

ne pridobiti...

Ali on nema državničku dimenziju pa da stane pred svoje ljude i kaže: "Mi moramo žrtvovati stranačke interese u interesu države." On sve radi u interesu stranke, a napada oporbu da isto to radi. I to je točno, dio oporbe radi isto. Dio oporbene kritike je jako tendenciozan i zato po mojoj procjeni bez utjecaja na birače.

Sada govorite s pozicije političara? Znamo da ste se nakon umirovljenja učlanili u stranku Socijaldemokrati Davorke Vidovića.

- Učlanio sam se tamo, pomazem koliko mogu. Ako me budu trebali za nešto, dobro, ako ne, opet dobro.

Koliko stižete biti aktivni u stranci?

- Ne previše, ali ako me se nešto pita, onda pomognem. Sad dajem neke savjete za izborni program iz sfere iz koje dolazim, visoko obrazovanje te socijalno-ekonomska pitanja.

Zašto baš Socijaldemokrati? Znamo doduše da ste na početku stvaranja hrvatske države bili jedan od suosnivača Socijaldemokratske stranke Hrvatske s Antunom Vujićem. Socijaldemokrati Davorke Vidovića ne mogu se danas pohvaliti visokim rejtingom.

- Da. Ljudi još uvijek ne prepoznaju ozbiljnost ove stranke. Nažalost, stranka se nije još uspjela isprofilirati kao prepoznatljiva stranka. Pričao mi je Davorko Vidović kako mu prilaze ljudi i kažu: "Gospon Vidović, ja ću samo zbog vas glasati za SDP." Ali, to je sada tako.

Oni nemaju baš puno novca za neku jaču promidžbu. Davorko Vidović je jedan ozbiljan političar, promišljen, staložen, čovjek koji je u vrijeme dok je bio ministar rada u Vladi Ivice Račana pokrenuo ozbiljan socijalni dijalog. Imponira mi jer je drukčiji profil političara. Ne imponiraju mi oni očnjaci istureni iz redova oporbe, a ne imponira mi ni "perfidija" koja ide iz vladajućih redova. Možemo li vas onda očekivati na nekoj od lista Socijaldemokrata na predstojećim izborima?

- Ne znam. Ne zavisi od mene. Ja se nikud ne guram jer meni osobno to ne treba. Niti javna promocija, niti sabor-ska plaća, ništa. Ne biste bili prvi sindikalac u Saboru.

- Tragedija je hrvatske političke scene i Sabora što tamo uglavnom ne sjede ljudi koji su vezani uz radničke mu-

Tko može, neka radi, tko ne može, on treba prestati raditi kada dođe vrijeme za mirovinu. Niti je koristan društvu niti sebi. To je bila sindikalna filozofija od početka. Moje je mišljenje da je i ovih 65 godina previše za ljude koji ne žele ili ne mogu nastaviti raditi

Nedavni pregovori Vlade i sindikata, ministar Fuchs i te kako sluša što Ribić govori

RONALD GORŠIĆ/CROPIX

ke. Poslodavci su prepoznali važnost politike i ima ih u svim strankama. Neki su ušli u stranke samo da bi ostvarili materijalnu korist ili pak promovirali neoliberalne i anakrone ideje. Sindikata nema nigdje. I onda meni prigovaraju neki iz sindikata koji se guraju Plenkoviću pod skute što sam ušao u politiku. Kao da sam ušao u Hrvatsku čistu stranku prava, a ne socijaldemokrate koji su iz sindikata iznikli.

Hipotetski se može dogoditi da budete dio vlasti nakon izbora. Da vi odlučujete o ovome o čemu danas moraju Plenkovićevi ministri i zastupnici.

- Sumnjam. Moguće je jedino u slučaju da oporba dobije izbore i da se ujedini. Ali ne postoje nikakve naznake toga. Mislim da je to teška nezrelost i Možemo! i SDP-a i svih ostalih.

S Penavom se ne može!

Nino Raspudić, sada zastupnik Mosta, svojedobno je za vas rekao kako ste, uz pokojnog libijskog lidera Gadafigija, najdugovječnija osoba na čelu neke institucije za koju on zna, misleći na vaše sindikalno djelovanje.

- Sve kompliment do komplimenta (smijeh)! Raspudić je bio jedan od onih koji su zagovarali ideološki moratorij kako bi se srušio HDZ. Je li to moguće, vidite li mogućnost za koaliciju stranaka lijevice i desnice kako bi se HDZ maknuo s vlasti?

- S Penavom se sigurno ne može biti u koaliciji. Ne znam koja bi sila pristojnog političara na to natjerala. Jeste li čuli što taj čovjek govori? To graniči s nacizmom. Pa one izjave da treba pucati na migrante.

Mislite na izjavu Mira Bulja iz Mosta o formiranju seo-

skih straža zbog migranata? - Nema koalicije s njima. To nije briga za nacionalna pitanja. To je bezobzirna briga za njihove stranačke interese i promociju. To je neljudska laž. U današnjem svijetu to ne možete raditi.

Oko nekih stvari se ne mogu raditi kompromisi i koalicije - oko radničkih i ljudskih prava, položaja sindikata, klimatskih promjena itd. Kakvo je danas vaše mišljenje o Zoranu Milanoviću? Dok je bio premijer, vodili ste žestoke bitke, napadali politiku "stezanja remena" njegove vlade, optuživali da je ona dovela do velikog iseljavanja stanovništva. Uoči predsjedničkih izbora poslali ste mu otvoreno pismo kako radnici i sindikati neće glasati za njega jer je "satarap koji je pokušao uništiti sindikate".

- Ja sam u jednom trenutku bio za njegovu vladu "državni neprijatelj broj 1". To je bila glupa politika, danas svi upućeni znaju da je to bilo glupo. Ono što je kod Zorana Milanovića vrlina - naravno, on ima puno mana - ali vrlina je da je sposoban napredovati, on može sebe mijenjati. On razmišlja o sebi, o politici, o društvu, o ekonomiji, i što je najvažnije, uči. Njegova su intelektualna svojstva superiorna.

Za njega možete reći da ima neke političke procjene koje čovjek ne može vjerovati da ih ima, otrovan je, njegov rječnik se meni ne sviđa, i ja nikad tako ne bih govorio, ali on duboko razmišlja i preispituje.

On vas je, unatoč sukobima, 2022. godine odlikovao za zasluge u borbi za radnička i sindikalna prava.

- Uvjeren sam da je on razumio da je ono što je zagovarao kao premijer bila globalna pogreška i da zaslužujem respekt jer sam to tada jasno

PODUZETNIČKI AGENTI**Smetao sam fašistoidima**

Vilim Ribić je više puta bio u središtu medijskih rubrika, na primjer, zbog (navodno upitne) izgradnje kuće, podno Medvednice u Zagrebu do koje je, kao svoje prve nekretnine, došao sa 60 godina života ('Dotad sam živio monaški, u sindikalnom stanu', rekao je jednom). Prozivalo ga se zbog putovanja u Bruxelles u business klasi, izgradnje sindikalnog doma. Jednom je rekao kako su mu sve te afere 'nacrtale metu na čelu'. - To su sve bile laži. Mučno je ako se kao pošten čovjek morate u javnosti baviti tim pitanjem. Na kraju shvatite, kao što mi je rekao jedan vaš kolega: Veličina nekog ratnika mjeri se veličinom njegova protivnika.

OD ZVIJEZDA DO ZATVORA**Antička je tragedija to što je Sanader od sebe napravio**

Tko je bio najbolji premijer u ovih tridesetak godina od stvaranja hrvatske države s kojim ste ikad pregovarali? - Kao pregovarač Ivo Sanader. Paradoksalno. Pamtim njegovo snalaženje, kvalitetne i brze procjene ljudi i okolnosti, obilje kreativnih rješenja za probleme koji se čine nepremostivima. Ukratko, politički nos. To je tragedija što je taj čovjek od sebe napravio (ali i od HDZ-a i hrvatske politike općenito). To ima dimenziju antičke tragedije! To znači da čovjek i kada je pametan i jako sposoban, može biti bedak. Kao političar je savršeno razumio demokratske

relacije, poziciju sindikata i nije djelovao manipulativno i jednostrano. Upropašten talent zbog izostanka moralne čvrstoće. A od ljudi koji su u drugoj garnituri ostavili najveći dojam to je Goran Granić, potpredsjednik u Račanovoj Vladi. Širinom, demokratskom kulturom, pamćenjem, dobronamjernošću, to je plemenit čovjek. No, ja po pozitivnom pamtim Jadranku Kosor, Ivicu Račana, Dragana Primorca i druge. Nisu svi političari nečasni i lopovi. Mnogi zaslužuju poštovanje za svoj doprinos općem dobru, koje u našim uvjetima obično izostaje.

vidio i govorio. Dao mi je to do znanja. Ja sam to bolje znao ne zato što sam ekonomski profesor, nisam, nego zato što imam ekonomske profesore oko sebe.

Moj je uzor paradoksalno Warren Buffet, jako zanimljiv tip koji živi u istoj kući od 1959. godine, vozi sam svoj auto i nikad nije imao vozača, iako je trenutno po bogatstvu treći ili četvrti čovjek na svijetu, a bio je jedno vrijeme i prvi, ovako je rekao: "Ako si u rupi, a želiš izaći iz rupe, onda nemoj dalje kopati."

A to je bila ta politika štednje koju je provodio i Zoran Milanović.

Hoćete li glasati za njega na predstojećim predsjedničkim izborima ako se kandidira?

- Ne znam. Zavisi tko će biti kandidati. On ima nekih vrlina, ali je i kontroverzna osoba koja govori što mu je na umu. To je iskrenost koja nije uvijek racionalna. Zavisi tko će sve biti kandidati. Procijenit ću.

U svakom slučaju, Vilim Ribić ni u mirovini neće mirovati?

- To sigurno ne. Imamo u sindikatu vrlo kvalitetne ljude koji se mogu nastaviti boriti za naše članove, nisam tu samo ja. Rekao sam neki dan Matiji (Kroflinu), koji se sad ždere oko koeficijentata: Nisu samo rezultati ono što je najvažnije u sindikalnom radu. Super ako ih imamo, jer mi nismo vlast i ne možemo mi sve promijeniti.

Najvažnije da imamo inicijativu, kada je nešto loše, da govorimo da je loše, da nešto poduzimamo, da naši članovi vide da smo "slijepljeni" s njima, a ne da smo ih zaboravili, da nismo s njima. To je smrt za sindikat! Znači, stalna inicijativa, stalno nešto poduzimati, stalna kritika, to je suština sindikalnog posla. ●